

פרק שלישי בשלשה פרקים

דף ז

הלכה א'

פרוס המועד

רבי אבהו ביאר, שפרוס הוא לשון מחצה, וכל מקום שאמרו בו פרוס המועד, כגון פרוס הפסח, או פרוס עצרת, ופרוס החג, הכוונה למחצה משלושים יום שקודם למועד, ששלושים יום קודם המועד דורשים בהלכותיו.

בשלושה פרקים בשנה

תורמים את הלשכה

כבר נתבאר, שהכל היו מביאים את שקליהם [=מחצית השקל של תורה] למקדש, והיו נותנים את כל השקלים בלשכה המיוחדת לכך.

ובשלושה פרקים [=זמנים] בשנה, היו הגזברים נכנסים ללשכה, ומוציאים משם [=תורמים]. כלומר מפרישים משם] שקלים, לקנות בהם קרבנות ציבור, [ואופן התרומה יתבאר בעזה"י בהלכה ב'].

- פעם ראשונה בפרוס הפסח [=חמישה עשר יום קודם הפסח].^א

- פעם שניה בפרוס עצרת [=חמישה עשר יום קודם העצרת].

- ופעם שניה בפרוס החג [=חמישה עשר יום קודם החג].^ב

^א בתוי"ט ביאר אם יום ראשון של פסח בכלל החמישה עשר יום, ואם כן היו תורמים באחד בניסן, או שאין יום ראשון של פסח בכלל החמישה עשר יום, והיו תורמים ביום אחרון של אדר. ע"ש.

^ב אם יום ראשון של חג בכלל חמישה עשר יום, פרוס החג הוא ראש השנה, ולא היו תורמים בו ביום. עיי' תוי"ט.